

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 260/2020
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Васовић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ у стечају из ..., чији је пуномоћник Горан Петронијевић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости заложне изјаве, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Вишег суда у Београду, на седници одржаној 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, стварно је надлежан Виши суд у Београду.

Образложење

Виши суд у Београду, решењем П 1911/17 од 12.03.2020. године, наставио је поступак у овом предмету прекинут решењем од 12.04.2019. године (став први изреке), огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету (став други изреке) и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно надлежном суду (став трећи изреке). У образложењу је указао, да како је тужилац предложио наставак овог поступка прекинутог решењем тог суда од 12.04.2019. године, због отварања поступка стечаја над туженим, да је на основу члана 17. и 225. Закона о парничном поступку, а у вези члана 25. Закона о уређењу судова, одлучио као у изреци.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 2720/2020 од 03.07.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да се у конкретној ситуацији ради о спору између тужиоца као физичког лица и туженог акционарске комерцијалне банке са седиштем у иностранству, ради утврђења ништавости заложне изјаве издате у корист туженог, да је током предметног поступка одлуком Арбитражног суда града Москве, а у име Руске Федерације, о отварању стечаја над овде туженим, отворен поступак стечаја над туженим и као стечајни управник означена државна корпорација „Агенција за осигурање депозита“ због чега нису испуњени законом прописани услови из члана 25. Закона о уређењу судова за заснивање стварне надлежности Привредног суда у Београду. Поред тога, како је поступак стечаја над туженим који има седиште у иностранству отворен према правилима стране државе решењем Арбитражног суда у Москви, да у таквој ситуацији нема места ни примени члана 58. Закона о парничном

поступку, с обзиром на то да Привредни суд у Београду не спроводи поступак стечаја над туженим и да не постоји атракција надлежности Привредног суда у Београду.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Београду.

Тужба је 27.02.2017. године поднета у Вишем суду у Београду. У тужби је као тужилац означен АА и тужени „ББ“, са предлогом да се утврди да је заложна изјава издата од стране „ВВ“ из ..., оверена код Општинског суда у Ивањици под Ов .../... од 05.10.2009. године у корист туженог апсолутно ништава и да не производи никакво правно дејство, а што је тужени дужан да трпи.

Виши суд у Београду, решењем П 1911/17 од 12.04.2019. године, утврдио је прекид поступка у овој парници и одлучио да ће бити настављен када стечајни управник исти преузме или када га суд на предлог противне стране позове да то учини.

Одредбом члана 222. став 1. тачка 5. ЗПП је прописано, да, суд утврђује прекид поступка кад наступе правне последице отварања поступка стечаја. Одредбом члана 225. став 1. ЗПП, да, поступак који је прекинут из разлога наведених у члану 222. тачка 1. до 5. овог закона, наставиће се кад наследник или старалац заоставштине, нови законски заступник, стечајни управник или правни следбеници правног лица преузму поступак или кад их суд на предлог противне стране позове да то учине.

Одредбом члана 88. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр.104/09, 99/11, 71/12-УС, 83/14, 113/17, 44/18 и 95/18), је прописано да, у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја прекидају се сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину, сви управни поступци покренути на захтев стечајног дужника, као и управни и порески поступци који за предмет имају утврђивање новчане обавезе стечајног дужника.

Одредбом члана 174. став 1. Закона о стечају је прописано да, одредбе о међународном стечају примењује се ако: 1) страни суд или други страни орган који спроводи контролу или надзор над имовином или пословањем дужника или страни представник затражи помоћ у вези са страним поступком; 2) суд или стечајни управник затражи помоћ од стране државе у вези са стечајним поступком који се у Републици Србији води у складу са овим законом; и 3) се страни поступак води истовремено са стечајним поступком који се у Републици Србији води у складу са овим законом. Одредбом члана 174.а Закона о стечају је прописано да, суд Републике Србије је искључиво надлежан за покретање, отварање и спровођење стечајног поступка против стечајног дужника чије је средиште главних интереса на територији Републике Србије (главни стечајни поступак). Исти суд је искључиво међународно надлежан за све спорове који произлазе из стечајног поступка.

Према томе, полазећи од одредби закона којима је прописан поступак стечаја и како се над туженим поступак стечаја спроводи у Руској Федерацији, то се Виши суд у

Београду није могао огласити стварно ненадлежним и уступити списе предмета Привредном суду у Београду, због чега је и даље за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Београду, с обзиром на то да за сада нису испуњени услови за заснивање стварне надлежности Привредног суда у Београду из члана 25. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић